

Czarny blues o czwartej nad ranem – Stare Dobre Małżeństwo

Czwarta nad ranem
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

Czwarta nad ranem
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

Czemu cię nie ma na odległość ręki?
Czemu mówimy do siebie listami?
Gdy ci to śpiewam, u mnie pełnia lata
Gdy to usłyszysz, będzie środek zimy

Czemu się budzę o czwartej nad ranem
I włosy twoje próbuję ugłaskać
Lecz nigdzie nie ma twoich włosów
Jest tylko blada nocna lampka
Łysa śpiewaczka

Śpiewamy bluesa, bo czwarta nad ranem
Tak cicho, żeby nie zbudzić sąsiadów
Czajnik z gwizdkiem świruje na gazie
Myślałby kto, że rodem z Manhattanu

Czwarta nad ranem
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

Czwarta nad ranem
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

Herbata czarna myśli rozjaśnia
A list twój sam się czyta
Że można go śpiewać

Za oknem mruczą bluesa
Topole z Krupniczej

I jeszcze strażak wszedł na solo
Ten z Mariackiej Wieży
Jego trąbka jak księżyc
Biegnie nad topolą
Nigdzie się jej nie spieszy

Już piąta
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

Już piąta
Może sen przyjdzie
Może mnie odwiedzisz

Słowa: Adam Ziemianin
Muzyka: Krzysztof Myszkowski